

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 1208227040
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1208227040.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: PROEURO, spol. s.r.o., Rajecká 1, 821 07 Bratislava, IČO: 35 846 003 proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o zaplatenie istiny 38.359,92 eura s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. októbra 2017, č. k. 2Cob/160/2016-417, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. októbra 2017, č. k. 2Cob/160/2016-417 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09. februára 2016, č. k. 24Cb/134/2009-380 vo vyhovujúcom výroku z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 09.02.2016, č. k. 24Cb/134/2009-380, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 36.261,54 eura istiny a 13%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 16.383,15 eura od 13.12.2006 do zaplatenia, 14%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 19.878,39 eura od 02.04.2007 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.071,38 eura titulom náhrady súdneho poplatku do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 31.12.2008 sa žalobca domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu 1.155.630,90 Sk (38.359,92 eura) s príslušenstvom, t. j. úrokom z omeškania v sadzbe 13% ročne zo sumy 522.893,60 Sk (17.356,89 eura) od 10.12.2006 do zaplatenia a s úrokom z omeškania v sadzbe 14% ročne zo sumy 632.737,30 Sk (21.003,03 eura) od 09.03.2007 do zaplatenia z titulu zmluvy o dielo.

3. Okresný súd zistil, že faktúrou č. 600288 vyhotovenou dňa 10.10.2006 s dátumom dodania 02.10.2006 vyúčtoval právny predchodca žalobcu právnenému predchodcovi žalovaného sumu

522.893,60 Sk ako fakturáciu za služby od 13.06.2006 do 02.10.2006, práce 88,59 človekodní po 4.960,- Sk/človekodní (439.406,40 Sk + DPH 83.487,20 Sk). Z predložených právnym predchodcom žalovaného potvrdených výkazov prác však vyplýva vykonanie prác v rozsahu 660 hodín a 535 minút, t. j. 668,92 hodín, čo pri ôsmich odpracovaných hodinách za deň predstavuje 83,62 človekohodín. Čo pri zmluvne dohodnutých nákladoch na jednotku „človekoden", t. j. 4.960,- Sk bez DPH predstavuje sumu 414.755,20 Sk bez DPH + DPH 19% v sume 78.803,49 Sk. Spolu preto mala byť faktúrou č. 600288 s poukazom na potvrdené výkazy prác fakturovaná suma spolu s DPH vo výške 493.558,69 Sk, čo predstavuje 16.383,15 eura.

4. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že faktúrou č. 600323 vyhotovenou dňa 08.01.2007 s dátumom dodania 29.12.2006 vyúčtoval právny predchodca žalobcu právnemu predchodcovi žalovaného sumu 632.737,30 Sk ako fakturáciu za služby od 02.10.2006 do 29.12.2006, práce 107,2 človekodní po 4.960,- Sk/človekoden (531.712,- Sk + DPH 101.025,30 Sk). Z predložených právnym predchodcom žalovaného potvrdených výkazov prác súd vychádzal zo skutočnosti, že fakturovaná suma v celkovej výške 632.737,30 Sk, t. j. 21.003,03 eura neprevyšuje sumu zodpovedajúcu počtu odpracovaných a potvrdených hodín v zmysle potvrdených výkazov prác.

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na § 1 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1, § 269 ods. 2, § 272 ods. 1 a 2, § 536 ods. 1 až 3, § 537 ods. 1 až 3, § 546 ods. 1, § 548 ods. 1, § 554 ods. 1, § 365, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 544 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1 a 2, § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd taktiež poukázal na čl. II ods. 2 a 3, čl. III, čl. V ods. 1 až 4, čl. VI ods. 1, ods. 4 a 5, čl. VII ods. 2, ods. 4 až 7, ods. 9, čl. IX ods. 1 a 2, ods. 4 predmetnej zmluvy o dielo.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi právnymi predchodcami strán sporu bola dňa 09.06.2006 uzavretá v písomnej forme platná zmluva podľa Obchodného zákonníka pod č. MVRR-2006-10016/34208-9, ktorá obsahovala platnú dohodu zmluvných strán o voľbe práva Obchodného zákonníka a ktorú zmluvné strany nazvali zmluvou o dielo, avšak v prípade ktorej ide o kombináciu dvoch zmluvných typov. Z toho dôvodu, že predmet zmluvy pozostával z dvoch častí, pričom za predmet zmluvy zodpovedajúci predmetu zmluvy o dielo v zmysle Obchodného zákonníka možno považovať zhotovenie návrhu vytvorenia jednotného základného systému pre sledovanie spracúvaných žiadostí o platbu. A v časti predmetu uzavretej zmluvy zodpovedajúcej formálnej kontrole žiadostí o platbu, podľa okresného súdu nešlo o zhotovenie diela v podobe hmotne zachyteného výsledku inej činnosti, ale o poskytnutie výkonov a služieb, ktoré možno kvalifikovať ako nepomenovanú zmluvu v zmysle Obchodného zákonníka. Cena za predmet zmluvy bola stanovená dohodou zmluvných strán vo forme jednej ceny za obidva predmety plnenia, a to vo výške 999.440,- Sk bez DPH, t. j. 33.175,33 eura a spolu s DPH vo výške 1.189.333,60 Sk, t. j. 39.478,64 eura, pričom písomne uzavretá zmluva v článku II, ods. 2 písm. a) obsahuje dohodu zmluvných strán o spôsobe výpočtu ceny za predmet zmluvy.

7. Z obsahu písomne uzavretej zmluvy je podľa okresného súdu zrejmé, že zmluva neobsahovala dohodu zmluvných strán o cene za jednotlivé predmety plnenia osobitne, ale len jednu cenu za obidva predmety plnenia. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je podstatný obsah písomne uzavretej zmluvy a nie skutočnosti vyplývajúce z uskutočneného verejného obstarávania, na ktoré v rámci svojej obrany v danom konaní poukazoval žalovaný, pričom súd prvej inštancie považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že v danom prípade zmluvné strany, z ktorých jedna bol verejný obstarávateľ, sa pri uzavretí písomnej zmluvy značne odchyľili od výsledkov verejného obstarávania v časti týkajúcej sa ceny za predmety plnenia.

8. Predmetná zmluva bola uzavretá na dobu určitú odo dňa nasledujúceho po dátume podpisu zmluvy, t. j. od 10.6.2006 do 31.12.2006. Samotnú realizáciu predmetu plnenia v časti zodpovedajúcej formálnej kontrole žiadostí o platbu a s tým súvisiacich činností realizoval v období účinnosti zmluvy pre právneho predchodcu žalovaného žalobca ako tretí subjekt, čo písomne uzavretá zmluva v článku VII, ods. 2 umožňovala.

9. Žalobca v danom konaní uplatnil nárok na zaplatenie istiny v celkovej výške 1.155.630,90 Sk, t. j. 38.359,92 eura, a to na základe dvoch faktúr (faktúra č. 600288 a faktúra č. 600323), ktorými právny predchodca žalobcu fakturoval právnemu predchodcovi žalovaného cenu za vykonané služby predstavujúce formálnu kontrolu žiadostí o platbu za obdobie od 13.06.2006 do 29.12.2006. Predloženými dokladmi, a to zástupcami právneho predchodcu žalovaného potvrdenými výkazmi prác, žalobca v danom konaní preukázal súdu vznik nároku na zaplatenie ceny v prípade faktúry č. 600288 vo výške 16.383,15 eura a v prípade faktúry č. 600323 vo výške 21.003,03 eura, t. j. spolu vo výške 37.386,18 eura. Splatnosť faktúr bola v písomne uzavretej zmluve dohodnutá v lehote 60 dní od doručenia faktúry objednávateľovi.

10. Okresný súd zdôraznil, že v priebehu konania nebol stranami sporu preukázaný presný dátum doručenia faktúry č. 600288 právnemu predchodcovi žalovaného ako objednávateľovi a z toho dôvodu súd jej splatnosť vypočítal za použitia fikcie troch dní na doručenie faktúry od dátumu jej vyhotovenia, t. j. od 10.10.2006, ku ktorým pripočítal zmluvne dohodnutú lehotu 60 dní, v dôsledku čoho súd ustálil, že faktúra č. 600288 bola splatná dňom 12.12.2006. Nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške vznikol dňom 13.12.2006. Faktúra č. 600323 bola právnemu predchodcovi žalovaného doručená dňa 31.1.2007, v dôsledku čoho jej splatnosť nastala dňom 1.4.2007. V tomto prípade nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške vznikol dňom 02.04.2007.

11. Obranu žalovaného týkajúcu sa namietania kvality vykonávaných prác v súvislosti s formálnou kontrolou žiadostí o platbu, okresný súd vyhodnotil ako irelevantnú, nakoľko žalovaný v priebehu konania nepreukázal, že by právny predchodca žalovaného alebo žalovaný riadne a včas reklamovali kvalitu vykonávaných prác spolu s uplatnením reklamačného nároku majúceho vplyv na výšku ceny. V tejto súvislosti okresný súd dodal, že žalovaný predložil súdu len dva listy právneho predchodcu žalovaného, adresované právnemu predchodcovi žalobcu v roku 2007, t. j. v období po skončení účinnosti písomne uzavretej zmluvy. Obsahom týchto listov nebola reklamácia kvality vykonaných prác v súvislosti s formálnou kontrolou žiadostí o platbu, ale výzva na preukázanie časti plnení vyúčtovaných faktúrou č. 600232 a upozornenie na nesplnenie druhej časti predmetu plnenia v zmysle uzavretej zmluvy zodpovedajúcej návrhu vytvorenia jednotného základného systému pre sledovanie spracúvaných žiadostí o platbu, včítane upozornenia na použitie článku VII, ods. 9 písomne uzavretej zmluvy. Uplatnenie relevantných reklamácií v súvislosti s vykonávanou formálnou kontrolou žiadostí o platbu, podľa okresného súdu nevyplývalo ani z vykonaných dôkazov svedeckými výpoveďami.

12. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal dôvodnosťou obrany žalovaného v súvislosti s nesplnením predmetu zmluvy, v časti týkajúcej sa zhotovenia návrhu vytvorenia jednotného základného systému pre sledovanie spracúvaných žiadostí o platbu a s tým súvisiacim uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalobca podľa súdu prvej inštancie v priebehu konania nepreukázal, že zo strany žalobcu alebo jeho právneho predchodcu došlo k riadnemu splneniu predmetu zmluvy v časti týkajúcej sa zhotovenia návrhu vytvorenia jednotného základného systému pre sledovanie spracúvaných žiadostí o platbu, pričom nesplnenie tejto časti predmetu zmluvy vyplynulo aj zo svedeckých výpovedí. V dôsledku nevykonania tejto časti predmetu zmluvy v dohodnutom čase do 3 mesiacov od podpísania zmluvy, t. j. do 09.09.2006 vznikol právnemu predchodcovi žalovaného nárok na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty v zmysle článku VII, ods. 9 písomne uzavretej zmluvy vo výške 0,03% denne zo sumy stanovenej v článku V, t. j. zo sumy 999.440,- Sk, t. j. z ceny za predmet zmluvy bez DPH za obdobie od 10.09.2006, t. j. odo dňa nasledujúceho po dátume, ku ktorému mala byť táto časť predmetu zmluvy splnená do 31.12.2006, t. j. do dátumu účinnosti predmetnej zmluvy uzavretej na dobu určitú, čo predstavuje 113 dní omeškania a zmluvnú pokutu v celkovej výške 33.881,02 Sk, t. j. 1.124,64 eura. Nárok právneho predchodcu žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.124,64 eura za obdobie od 10.09.2006 do 31.12.2006, ktorý v dôsledku sukcesie prešiel na žalovaného, súd započítal na faktúru č. 600323, v dôsledku čoho došlo k zníženiu ceny fakturovanej faktúrou č. 600323 na sumu 19.878,39 eura a k zníženiu celkovej ceny za poskytnuté služby predstavujúce formálnu kontrolu žiadostí na sumu 36.261,54 eura.

13. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom z

24.10.2017, č. k. 2Cob/160/2016-417, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so závermi okresného súdu, a to ako so zisteným skutkovým stavom, tak aj s právnym posúdením veci.

14. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu, krajský súd poukázal na to, že v konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalovaného ako objednávateľom a právnym predchodcom žalobcu (B.W. Soft, spol. s.r.o.) ako zhotoviteľom bola dňa 09.06.2006 uzavretá v písomnej forme zmluva o dielo č. MVRR -2006-10016/342008-9, predmetom ktorej bol záväzok zhotoviteľa poskytnúť technickú pomoc pre administrovanie žiadostí o platbu v rámci programu Interreg III A a záväzok objednávateľa za podmienok stanovených v zmluve zaplatiť zhotoviteľovi odmenu podľa čl. V zmluvy. Činnosti, ktoré sa zaviazal zhotoviteľ zabezpečiť pre objednávateľa, sú vymedzené v čl. II bod 2 písm. a), b) zmluvy, cena za predmet zmluvy podľa čl. V je stanovená dohodou vo výške 1.189.333,60 Sk s DPH (999.440,- Sk bez DPH).

15. Na základe predmetnej zmluvy žalobca vystavil dňa 10.10.2006 faktúru č. 600288 na sumu 522.893,60 Sk, a to za služby od 13.06.2006 do 02.10.2006 - práce 88,59 človekodení á 4.960,- Sk /človekodení, a dňa 08.01.2007 vystavil faktúru č. 600323 na sumu 632.737,30 Sk za služby od 02.10.2006 do 29.12.2006 - práce 107,2 človekodení á 4.960,- Sk/ človekodení. Žalovaný listom zo dňa 23.01.2008 potvrdil, že faktúry sú archivované, pričom neuvažujú o ich úhrade.

16. Odvolací súd poukázal na to, že žalobca v konaní preukázal vykonanie práce fakturované fa č. 600323 a 600288, ktoré práce boli žalovaným potvrdené, čoho dôkazom sú potvrdené týždenné výkazy prác. Žalovaný v konaní nepreukázal, že predmetné práce reklamoval, svoju obranu uplatnenú v písomnom vyjadrení zo dňa 20.01.2012 vo výške 7.556,88 eur vo vzťahu k nesprávne fakturovaným hodinám, t. j. presne ktorej faktúry a z ktorých výkazov prác sa neoprávnené hodiny týkajú a z akého titulu je uplatňovaná neoprávnenosť fakturovaných hodín, napriek ôsmym výzvam zo strany súdu prvej inštancie, žalovaný nedoplnil, na výzvy nereagoval. Krajský súd preto konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalovaný nepreukázal, že riadne a včas reklamoval kvalitu vykonaných prác, spolu s uplatnením voľby nároku majúceho vplyv na výšku ceny. Uplatnenie reklamácie nebolo preukázané ani svedeckými výpoveďami. Žalovaným vypracovaná analýza kvality vykonaných prác, ktorá bola súčasťou jeho vyjadrenia zo dňa 20.01.2012, nie je riadnou reklamáciou dodaných prác, uplatnenou u žalobcu. Námetka odvolateľa, že súd sa jeho analýzou dostatočne nezaoberal, je preto podľa odvolacieho súdu nedôvodná.

17. Rovnako nedôvodná je i námietka, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so žalovaným uplatnenou zmluvnou pokutou, jej výškou a spôsobom výpočtu. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku jasne vysvetlil, že žalovanému vznikol nárok na zmluvnú pokutu v zmysle čl. VIII. ods. 9 zmluvy spolu za 113 dní omeškania vo výške 1.124,64 eur a v tejto časti žalobu zamietol. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku aj v tejto časti.

18. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že súd neúplne zistil skutkový stav keď sa nevysporiadal s jeho analýzou kvality prác a zmluvnou pokutou, odvolací súd zdôraznil, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania v konaní pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

19. Napokon odvolací súd za nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalovaného, že rozhodnutie okresného súdu nie je riadne odôvodnené. Dodal, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným a dostatočným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 C. s. p. a § 255 ods. 1 C. s. p.

21. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný odôvodnené podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., keďže podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešená. Podľa dovolateľa tým, že odvolací súd pri posudzovaní platnosti zmluvy o poskytnutí služby zo dňa 09.06.2006 opomenul zohľadniť vzájomný vzťah tejto zmluvy so zákonom o verejnom obstarávaní, rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

22. Dovolateľ uviedol, že podľa konajúcich súdov pre určenie práv a povinností zmluvných strán je podstatný obsah písomne uzavretej zmluvy a nie skutočnosti vyplývajúce z uskutočneného verejného obstarávania, na ktoré v rámci svojej obrany v danom konaní poukazoval žalovaný, pričom zmluvné strany, z ktorých jedna bol verejný obstarávateľ, sa pri uzavretí písomnej zmluvy značne odchyľili od výsledkov verejného obstarávania. Ako ďalej súd konštatoval, žalobcovi ako tretej osobe bolo umožnené realizovať predmet plnenia, a to na základe článku VII ods. 2 zmluvy o dielo, v ktorom je uvedené, že zhotoviteľ zabezpečí činnosti popísané v čl. 2 ods. 1 sám alebo prostredníctvom tretích osôb, čím nie je dotknutá zodpovednosť dodávateľa za poskytnuté služby.

23. Dovolateľ má za to, že vyššie uvedené ustanovenie zmluvy je potrebné posudzovať aj v právnom režime zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 01.06.2006 do 31.12.2006 (ďalej aj „zákon o verejnom obstarávaní“), pretože zmluva o dielo medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu bola uzavretá ako výsledok verejného obstarávania, ktoré sa striktne riadi zákonom o verejnom obstarávaní. Rovnako súd pri posudzovaní platnosti zmluvy o poskytnutí služby uzavretej medzi B. W. Soft, spol. s.r.o. ako objednávateľom a PROEURO, spol. s.r.o. ako zhotoviteľom, ktorá bola uzavretá v rovnaký deň, ako zmluva o dielo, opomenul zohľadniť skutočnosť, že tento záväzkový vzťah zákon o verejnom obstarávaní výslovne zakazuje v ustanovení § 39 ods. 5.

24. Žalovaný má za to, že žalobca a jeho predchodca obišli § 28 ods. 1 písm. k/ zákona o verejnom obstarávaní a porušili § 39 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní, čo podľa dovolateľa zakladá absolútnu neplatnosť zmluvy o poskytnutí služby uzavretej medzi B. W. Soft, spol. s.r.o. a PROEURO, spol., s.r.o. zo dňa 09.06.2006.

25. Z tohto dôvodu, je podľa dovolateľa zmluva o poskytnutí služby zo dňa 09.06.2006 svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, a rovnako tento zákon obchádza. Žalobca sa zároveň uzavretím tejto zmluvy dopustil konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a všetky tieto skutočnosti podľa názoru žalovaného zakladajú absolútnu neplatnosť zmluvy o poskytnutí služby zo dňa 09.06.2006. Žalovaný dodal, že ak by ako verejný obstarávateľ plnil na základe zmluvy o postúpení pohľadávky spoločnosti PROEURO, spol. s.r.o., ako neúspešnému uchádzačovi, konal by priamo v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní.

26. Nekorektnosť konania žalobcu a jeho právneho predchodcu a rozpor s dobrými mravmi, vidí dovolateľ aj v neplnení si oznamovacej povinnosti v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Toto právny predchodca žalobcu nesplnil a žalovaný sa o postúpení pohľadávky v rozpore so zákonom dozvedel až z konania na prvoinštančnom súde. Vzhľadom na to, že k postúpeniu pohľadávky došlo v rovnaký deň, kedy bola uzavretá aj zmluva o dielo medzi MPRV SR a právnym predchodcom žalobcu, aj z tohto právneho úkonu v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka je možné usúdiť, že prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy o poskytnutí služby smeroval k obídenu a porušeniu zákona o verejnom obstarávaní, a súčasne bol v rozpore s dobrými mravmi.

27. Dovolateľ poukázal aj na to, že uzavretím podľa názoru žalovaného absolútnne neplatnej zmluvy o poskytnutí služby zo dňa 09.06.2006, sa žalobca a jeho právny predchodca, dopustili okrem iného aj

konania obmedzujúceho hospodársku súťaž v zmysle zákona o ochrane hospodárskej súťaže, pretože zmluva o poskytnutí služby zo dňa 09.06.2006 spĺňa znaky dohody obmedzujúcej súťaž v zmysle § 4 ods. 3 písm. f/ zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

28. Dovolateľ preto žiada dovolací súd, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil.

29. Žalobca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, zastúpený v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

31. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

32. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

33. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

34. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená.

35. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

36. Vzhľadom na obsah dovolania, sa dovolací súd v prvom rade zamerl na dovolací dôvod vyvedený z § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., kedy je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 08.06.2017, sp. zn. 3Cdo/52/2017). Dovolateľ je teda povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 C. s. p., zakladá jeho prípustnosť. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.09.2017, sp. zn. 1Cdo/206/2016, bod 16).

37. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. predpokladá, že právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto

otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016, dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti, doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí). Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom.

38. Dovolací súd konštatuje, že z obsahu dovolania žalovaného možno vyvodiť nesprávne právne posúdenie nasledujúcej právnej otázky: „Pokiaľ víťaz verejného obstarávania na plnenie zmluvy uzavretej s verejným obstarávateľom uzavrie subdodávateľskú zmluvu s neúspešným uchádzačom verejnej súťaže, obchádza tým zákon č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní?“ Z tohto dôvodu dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalovaného je podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., procesne prípustné.

39. Podľa § 28 ods. 1 písm. k/ zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 01.06.2006 do 31.12.2006, technickú alebo odbornú spôsobilosť možno preukázať dokladom alebo dokladmi podľa druhu, množstva, dôležitosti alebo využitia dodávky tovaru, stavebných prác alebo služieb spravidla uvedením podielu plnenia zo zmluvy, ktorý má uchádzač alebo záujemca poskytujúci službu v úmysle zabezpečiť subdodávateľom.

40. Podľa § 39 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní, každý uchádzač môže predložiť iba jednu ponuku. Uchádzač nemôže byť v tom istom postupe zadávania zákazky subdodávateľom iného uchádzača alebo členom skupiny, ktorá predkladá ponuku. Verejný obstarávateľ a obstarávateľ vylúči ponuku, ktorá je predložená v rozpore s týmto ustanovením.

41. Podľa § 42 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, vyhodnocovanie ponúk komisiou je neverejné. Komisia vyhodnocuje ponuky z hľadiska splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa na predmet zákazky a vylúči ponuky, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž a v súťažných podkladoch.

42. Podľa § 42 ods. 7 zákona o verejnom obstarávaní, komisia vyhodnocuje ponuky, ktoré neboli vylúčené, podľa kritérií určených v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž alebo v súťažných podkladoch a na základe pravidiel ich uplatnenia určených v súťažných podkladoch, ktoré sú nediskriminačné a podporujú čestnú hospodársku súťaž.

43. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Dovolací súd dodáva, že obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce vyslovenému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Pritom zákon sa tu myslí nielen Občiansky zákonník, ale aj ďalšie právne predpisy, ktoré majú právnu silu zákona.

44. Z vyššie uvedených ustanovení zákona o verejnom obstarávaní jednoznačne vyplýva, že tento zákon na strane jednej nezakazuje uchádzačom v procese verejného obstarávania vykonávať predmet zmluvy, ktorá je výsledkom verejného obstarávania prostredníctvom tretích osôb. Avšak na strane druhej výslovne uchádzačom zakazuje, aby v tom istom postupe zadávania zákazky ako subdodávateľa využili iného uchádzača, ktorý sa uchádza o rovnakú zákazku.

45. Z odôvodnení rozhodnutí konajúcich súdov je zrejmé, že tieto posudzovali v predmetnom spore uplatnený nárok v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 09.06.2006 (č. 1. 9 spisu), č. MVRR-2006-10016/34208-9, podľa ustanovení § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaného - Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR ako

objednávateľom a právnym predchodcom žalobcu - obchodnou spoločnosťou B.W. Soft, spol. s r.o. Bratislava, IČO: 35 768 461 ako zhotoviteľom. Túto zmluvu posudzovali sudy podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka, upravujúcich zmluvu o dielo. Súd prvej inštancie, ako aj súd odvolací dospeli k záveru, že predmetná zmluva o dielo (v časti nepomenovaná zmluva) je platná, a to z dôvodov podrobne uvedených v rozhodnutiach konajúcich súdov.

46. Z obsahu spisu vyplýva, že v deň uzavretia zmluvy, ktorá bola výsledkom obstarávania (zmluvy o dielo) uzavrel víťaz verejného obstarávania (právny predchodca žalobcu) subdodávateľskú zmluvu o poskytnutí služieb, ktoré boli predmetom verejného obstarávania so žalobcom, ako ďalším uchádzačom verejného obstarávania (a následne aj zmluvu o postúpení pohľadávky zo zmluvy o dielo na žalobcu).

47. Keďže ďalší uchádzač nemôže byť v tom istom postupe pri zadávaní zákazky subdodávateľom iného uchádzača, je zrejmé, že uvedeným postupom pri uzavretí subdodávateľskej zmluvy o poskytnutí služieb bol obchádzaný zákon o verejnom obstarávaní. Na uvedenom nemení nič ani zmluvné ujednanie zmluvy o dielo uzavretej pri verejnom obstarávaní umožňujúcej plnenie zmluvy prostredníctvom tretích osôb. Plnenie poskytnuté žalobcom bolo tak plnením z neplatného právneho úkonu. Preto ak konajúce sudy prejudiciálne neposudzovali zmluvu o poskytnutí služby, pre jej súlad so zákonom o verejnom obstarávaní, došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci pre nevyriešenie významnej a kľúčovej právnej otázky, ktorá má vplyv na rozhodnutie prejednávaneho sporu.

48. Na základe uvedeného dovolací súdospel k záveru, že dovolateľ dôvodne namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom vo vyriešení právnej otázky dovolacím súdom doposiaľ nevyriešenej (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), najvyšší súd preto žalovaným napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.).

49. Keďže dôvody, pre ktoré bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozsudok súdu prvej inštancie a v prípade zrušenia výlučne rozsudku odvolacieho súdu by bol odvolací súd povinný rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, dovolací súd aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania (čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku) konštatuje, že nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu. Preto dovolací súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 C. s. p.).

50. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

51. V ďalšom konaní sú sudy nižšej inštancie (súd prvej inštancie a aj odvolací súd) právnym názorom dovolacieho súdu viazané (§ 455 C. s. p.).

52. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.